

NS kamprop

#213

1 / 2025 (136)

Leksikon - Michael Kühnen

141 - FOLKEFORSVARET

Et uavhengig nasjonalt folkeforsvar er en av fire forutsetninger for nasjonens frihet og suverenitet (se også Autarki, Lov og Kulturrevolusjon). Derfor krever det nasjonalsosialistiske tyske arbeiderpartiets partiprogram i punkt 22 avskaffelse av leiesoldattropper som tjener utenlandske interesser og dannelsen av en folkehær i Tyskland:

Bare et folk som bærer våpen er fritt!

Dette er grunnlaget for det nye frontfellelesskapets forsvarspolitik. Dette er et krav:

Forbundsrepublikken Tysklands utmelding av NATO og Den tyske demokratiske republikk (DDR) av Warszawapakten. Tysklands gjenforening og nøytralitet, som beskyttes av et folkeforsvar som utelukkende står under tysk overkommando og tjener tyske interesser.

Opprettelse av en liten, høyteknologisk, frivillig yrkeshær i Waffen-SS' åndstradisjon, som skal utgjøre den tyske nasjonens soldatelite.

Som den andre pilaren i folkeforsvaret: opprettelse av en folke-

milits, i henhold til ideene til den tidligere stabssjefen for NSDAPs stormtropp, Ernst Röhm, som, delt inn i følgende formasjoner, inkluderer alle menn fra det tyske folket som er skikket til militærtjeneste:

- o Militær ungdom: før militær fra 10-16 år; paramilitær fra 16-18 år.

- o Volkssturm : Omfatter (inndelt i lokale og kompanistridsgrupper) alle arbeidsføre menn mellom 18 og 60 år. Volkssturm er politisk styrt og formet av SA som den organisatoriske legemliggjøringen av det politiske soldatvesenet.

- SA Stabsvaktene: Disse utgjør en politisk-militær frivillig forening og ser på seg selv som riddere av ordenen og voktere av den nasjonalsosialistiske revolusjonen (se også Ordener).

På denne måten skapes en nasjonalsosialistisk revolusjonær hær, fordi bare revolusjonen er sikret i form av maktpolitikk, som skaper sin egen hær og fullstendig ødelegger reaksjonen.

Det fremtidige folkeforsvaret i et nasjonalsosialistisk Tyskland er først og fremst basert på å bygge opp folkemilitsen og holde dens eliteenheter små. Dette gjøres på den ene siden for å overbevise nabostatene om at forsvarspolitikken utelukkende tjener defensive formål, og på den andre siden for å skape et virkelig uavhengig folkeforsvar som ikke overskrider den tyske nasjonaløkonomiens midler og muligheter, og som likevel motvirker utløsningen av en tredje tilintetgjørelseskrig mot Tyskland. I atomalderen tjener den nasjonalsosialistiske militærpolitikken freden og avviser krig som politisk middel.

142 - VERDENSBEVEGELSEN

Nasjonalsosialismen er ikke bare de forskjellige ariske folks organiserte livsvilje, men også den ariske rases livsvilje som helhet (se arisk). Med sin nye orden streber nasjonalsosialismen ikke bare etter å skape frie nasjoner (se også Frihet), men samtidig etter å forene dem i et arisk folkefellesskap. For å nå dette målet danner de nasjonalsosialistiske partiene - i Tyskland Det nasjonalsosialistiske tyske arbeiderparti - ikke den politiske fortroppen i den respektive nasjonen alene, men slår seg sammen til den overnasjonale nasjonalsosialistiske verdensbevegelsen.

Den nasjonalsosialistiske verdensbevegelsen er overnasjonal, det vil si at den ikke er begrenset til en enkelt nasjons mål og interesser. Men den er ikke internasjonal (se Internasjonalisme). I motsetning til de forskjellige internasjonalistiske ideologiene i dagens minusverden, som alle på en eller annen måte er henfallen til dogmatismen om alle menneskers likhet, noe som er i strid med artens natur (se også kristendom, marxisme, liberalisme, frimureri), representerer den nasjonalsosialistiske verdensbevegelsen ikke en "internasjonale" som ønsker å ødelegge folkenes frihet, oppløse deres individualitet og til slutt oppnå verdensherredømme. Den begrenser seg til den ariske rase, anerkjenner og respekterer de ariske folkenes biologiske og kulturelle egenart, og forener dem på grunnlag av nasjonal stolthet, felles verdier (se også Verdiidealisme) og kamp mot felles fiender.

På denne måten vil den ariske rase kunne hevde seg i rasekampen og bygge opp og bringe til blomstring en arisk høykultur i samsvar med sin type og natur. Den nasjonalsosialistiske verdensbevegelsen er derfor en fri og kameratslig allianse av likeverdige partier (se også kameratskap), på samme måte som det kommende ariske folkefellesskapet vil være et fellesskap av frigjorte ariske nasjoner.

143 - VERDENSHERREDØMME

Streben etter verdensherredømme kjennetegner en rekke ideologier og livsholdninger og representerer den mest ekstreme formen for imperialismen. De fleste imperialistiske krefter streber imidlertid bare etter generell maktutvidelse, og bare et mindre, men desto mektigere antall streber etter verdensherredømme.

Kristendommen var historisk sett den første strømmingen med krav på verdensherredømme som sterkt påvirket Europas historie. Islams angrep på det europeiske livsrommet ble derimot i stor grad slått tilbake. Med inngangen til den moderne tid ble frimureriets streben etter verdensherredømme historisk sett mektig, og den ble viljesbærer for opplysningstidens revolusjon. Deretter fulgte den liberale kapitalismens og til slutt marxismens fremvekst til global makt.

Alle disse ideologiene kjemper frem til i dag for verdensherredømmet, som i den moderne verden for første gang er blitt virkelig konkret mulig teknisk og materielt, og som ennå ikke er blitt realisert til tross for de ovennevnte kreftenes ofte enorme makt, fordi de rivaliserer med hverandre. Dessuten er det den dag i dag åpenbart at folkenes streben etter frihet og suverenitet ennå ikke er blitt fullstendig undergravd av korrupsjonen fra en verdenssivilisasjon som blir mer og mer tydelig rase- og folkeødeleggende. Naturen selv med sitt differensieringsprinsipp motarbeider og motsetter seg streben etter verdensherredømme. Denne streben er natur- og artsstridig for de fleste folkeslag og raser, men svarer åpenbart til den semittiske rases tenkning og følelser, som alle de nevnte ideologier er sprunget ut av - kristendom, islam, frimureri, liberal kapitalisme og marxisme.

Utgangspunktet for denne åndelige og mentale fremmedgjøringen av den ariske kulturen (se også arisk) har alltid vært jødedommens eksistens og virkning. Mot denne utviklingen har også antisemittismens forsvarskamp blitt formet siden tidenes morgen. Av alle maktpolitiske krefter er det jødedommen som holder hardest fast ved målet om verdensherredømme og som også har gjort størst fremskritt i denne bestrebelsen. Den gjør politisk bruk av sionismen og forsøker å bruke alle de andre nevnte krefter og makter som redskaper og til å dominere dem. I den grad den lykkes med dette, og den tidligere rivaliseringen dermed opphører å eksistere og bare tjener som et forheng bak hvilket sionismen alene får makt, vokser faren for folkenes frihet og deres rett til selvbestemmelse. Denne utviklingen er langt fremskreden:

Den liberale kapitalismen og frimureriet er nesten fullstendig under sionistisk innflytelse.

Kristendommen og marxismen var åndelige redskaper for jødisk makt fra begynnelsen av og fikk først senere selvstendighet. Kristendommen kommer siden 1945/56 JdF igjen stadig mer under sionistisk innflytelse. mens dens innflytelse på dagens marxisme er vanskelig å bedømme og sannsynligvis også svinger avhengig av tid og sted.

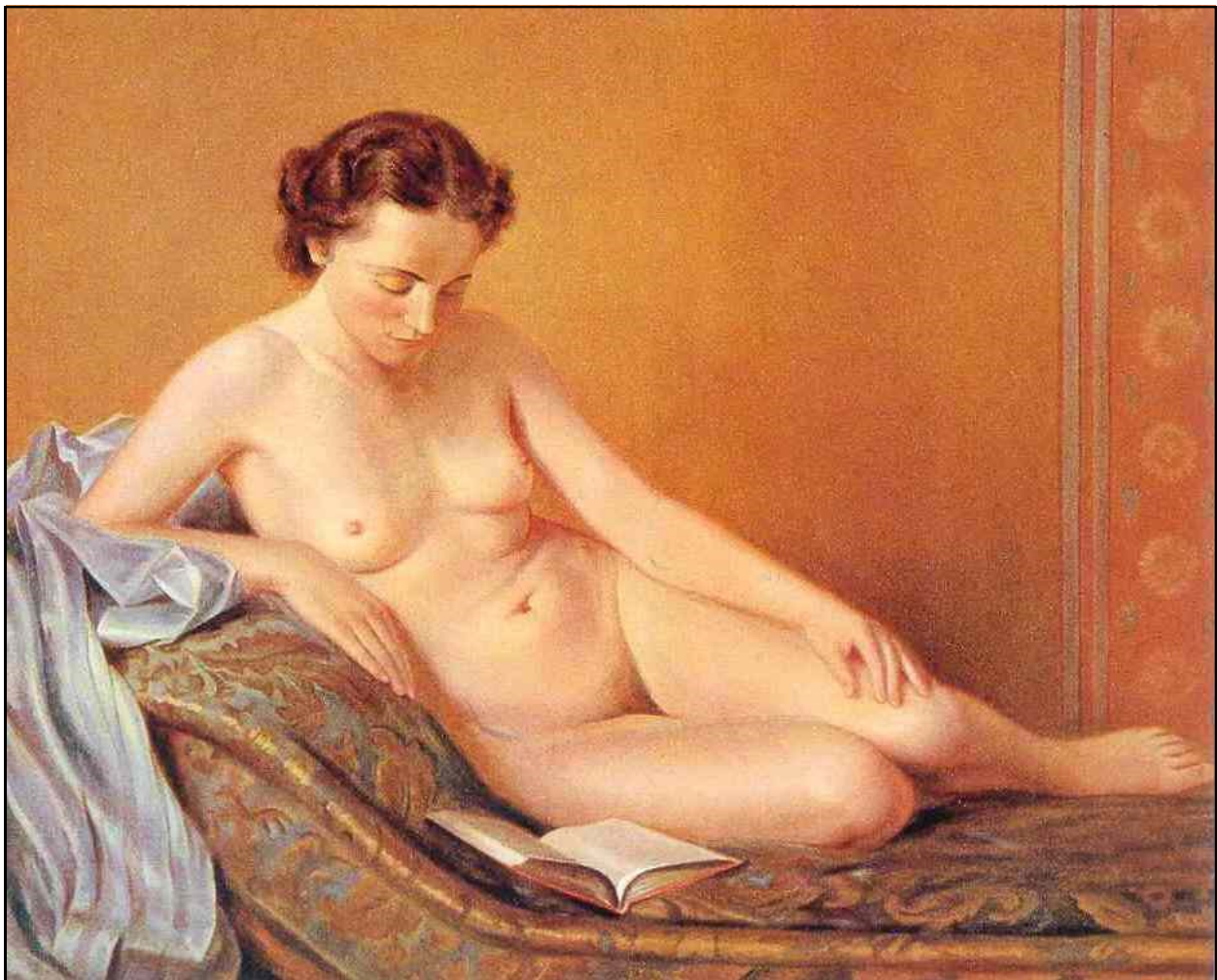
Islam alene er i stor grad fri for sionistisk innflytelse, siden den ikke stammer fra jødedommens streben etter verdensherredømme, men fra arabernes, som i sin tur representerer for den ariske rase på det nåværende tidspunkt ikke så mye en fare som en alliert mot sionismens overlegenhet.

Den ariske rase forsvaret seg mot jødedommens streben etter verdensherredømme, åndelig gjennom antisemittismen, maktpolitisk gjennom antisjonismen. Begge deler hører til nasjonalsosialismens kjerneideer, der det ariske folkets vilje til liv og frihet er legemliggjort (se også Vilje). I Tyskland gjenspeiles dette i partiprogrammet til det nasjonalsosialistiske tyske arbeiderpartiet.

Nasjonalsosialismen setter den semittiske streben etter verdensherredømme opp mot ideen om Riket og en verdensorden av frie folkefellesskap, og arbeider konkret for opprettelsen av et arisk folkefellesskap for den ariske rase og etableringen av Det fjerde riket som en europeisk stormaktsorden.

144 - VERDIIDEALISME

Verdiidealismen kjennetegner den nasjonalsosialistiske etikken, nasjonalsosialismen som livsholdning. Med denne verdiidealismen skiller nasjonalsosialismen seg kompromissløst både fra borgerlig eller kristen moral og fra dekadent materialisme (se også borgerskap, kristendom og dekadanse), og plasserer seg selv i den årtusenlange idealistiske tradisjonen i Europa, som

den er kulminasjonen og fullbyrdelsen av.

Denne idealismen er ikke en filosofisk eller religiøs idealisme, men en verdiidealisme, en livsholdning som anerkjenner menneskelivet som verdifullt og meningsfylt bare når det stiller seg i tjeneste for en etisk høyverdig idé som overgår og lyser gjennom det lille og begrensede jeget. Siden den europeiske dekadansen i dagens liberalkapitalistiske, borgerlige minusverden har ført til en nedbrytning og pervertering av alle verdier og ideer, er revolusjonen som utgår fra nasjonalsosialismen nødvendig for å håndheve verdiidealismens livsholdning og dermed rydde veien til den nye orden.

Verdiidealismen anerkjenner et hierarki av verdier, der menneskets ansvar for artens bevaring og utvikling står øverst, grunnlagt av den biologiske humanismen på naturvitenskapelig grunnlag: "Felleskapet går foran egeninteressen" er derfor grunnloven i den nasjonalsosialistiske verdiidealismens etikk, som alle andre personlige og overpersonlige verdier er avledet fra. Nasjonalsosialismen setter dermed fellesskapet i sentrum for all tenkning. Nasjonalsosialismen setter dermed fellesskapet i sentrum for all tenkning, følelse og handling, og ser alltid individet som medlem av et fellesskap.

Verdiidealismen kjennetegner en mennesketype som lever i overensstemmelse med sin type og natur, nemlig arbeideren, den frie, men også frivillig samfunnsbundne nasjonalsosialistiske personligheten. Arbeidertypen finner sitt skarpere uttrykk i den politisk bevisste soldaten (se

Soldat) og til slutt i lederkameraten, Føreren (se Førerprinsippet og Eliten).

For nasjonalsosialismen er det å være arbeider, soldat og leder ikke klasser og lag, men ulike uttrykk for den samme nasjonalsosialistiske holdning til livet i og for fellesskapet. Slik oppstår den mennesketypen som kjennetegner den nye orden, og hvis fullkommenhet vil være fremtidens folk, som ifølge Führerens ord vil modnes til legemliggjørelsen av rasens og personlighetens høyeste verdi.

Verdiidealisme er frihet - ikke lenger en borgerlig frihet "fra", men friheten "til", som fyller det individuelle livet med mening, muliggjør bevaring og utvikling av typen, og fremmer den. Selverkjennelse og selvrealisering hos individet, som blir en personlighet bundet til nasjonen, en arbeider i og for det nasjonale fellesskapet, tjener denne friheten og dermed fellesskapet.

Fellesskap, frihet, personlighetsutvikling er altså de grunnleggende verdiene og innholdet i verdiidealismen. De konkretiseres og kommer mangfoldig til uttrykk i den nasjonalsosialistiske arbeider-, soldat- og ledertypen, og blant kvinner i morstypen (se Moderskap). På denne måten overvinnes verdiidealismen den herskende minusverdenens dekadente verdirelativisme.

145 - VERDIRELATIVISME

Dekadanse er en dødelig trussel mot enhver høyere kulturs blomstring og overlevelse. I den ariske rasens (se arier) opprinnelige, naturtilpassede, tradisjonelle høykulturer ble denne faren bekjempet av en konstant viljespenning, av adelens etikk som var forpliktet på høyere verdier, og av tradisjonen med sine riter som formet og bestemte alle klasser og stender. Først gjennom kristendommen, som var gjennomsyret av jødedommens uånd, ble det ariske menneskets natur og kultur permanent fremmedgjort. Dogmatismen brøt med de tradisjoner og ritualer som var i overensstemmelse med naturen og typen.

Den raseomfattende dekadansen som følger av dette, har siden oppløsningen av det kristne maktkravet blitt synlig i en økende og stadig mer umådeholden materialisme, som nedbryter og ødelegger alle gamle verdier. Resultatet er en likegyldighet og en indre mangel på støtte som ingenting lenger er forpliktende for. Men dette er nettopp det som kjennetegner verdirelativismen, som er et av de viktigste symptomene på en dekadent orden. Denne verdirelativismen trives særlig godt i moderne demokratier av vestlig type, hvis fundament er liberalismens ideologi, der liberalisme forstås som tankeløshet som er blitt politikk og gir seg ut for å være fornuft.

Verdirelativismen bryter ned den jødisk-kristne og borgerlige moralens verdier (se Borgerskapet), som uansett er type- og naturfremmede, ved hjelp av en tankeløshet som er blitt en ideologi. Det finnes ingen vei tilbake til disse gamle verdiene. Nasjonalsosialismens revolusjon overvinnes derfor verdirelativismen gjennom omvurdering og nyskaping av verdier, gjennom verdiidealismens etikk i samsvar med typen og naturen. Mot verdirelativismens sump setter nasjonalsosialismen dermed det uinnskrenkede og totale engasjementet for den høyeste forpliktende verdien, som alle andre er avledet av: Folkets og rasens overlevelse og typetilpassede høyere utvikling.

Moro under hakekorset

Den nasjonalsosialistiske aktivismen har også sine lysere stunder! Her er et utdrag fra Gerhard Laucks hefte "Moro under hakekorset".

49.

Min bror og søster (tvillinger) ble født den 20. aprilth, 1945, Hitlers fødselsdag. Som glødende nasjonalsosialist ønsket jeg å "bytte bursdager".

Dessverre sa mor at hun ikke kunne ordne det.

50.

På vei fra Chicago til Lincoln stoppet vi for å fylle bensin i Iowa. Tankpasseren la merke til Chicago-klistremerket på bilen vår og spurte hvilken del av Chicago vi kom fra. Da vi svarte "Marquette Park", utbrøt han: "Å, dere må være på vei til Lincoln i Nebraska for å besøke Gerhard Lauck!"

Det viste seg at *han* også var partimedlem!

51.

Da de røde demonstrerte tvers over gaten for partiets hovedkvarter i Chicago, løp vi Stormtroopers straks ut for å møte dem. Dessverre skilte politiet oss fra hverandre. Så vi stilte oss opp foran hovedkvarteret vårt og begynte å rope *We Want Dead Reds!*"

Men det så ikke ut til å påvirke dem. Så vi prøvde en ny sang: "*Seks millioner til!*"

Frykten i de nå bleke ansiktene deres var tydelig selv på denne avstanden. Snart dro de.

52.

TV-reklamen som oppfordret hvite par til å "adoptere" ikke-hvite babyer fra den tredje verden, ble bare for irriterende. Så jeg ringte og spurte: "Har dere ingen *hvite* babyer fra hvite land?"

Til min overraskelse prøvde personen i den andre enden av røret faktisk å hjelpe meg. Han tilbød seg å sjekke det ut, og snart ramset han opp alle landene på listen sin! Min del av samtalen gikk omtrent slik:

"Nei, ikke den. Neste? Nei, ikke det. Å, faen, alle disse landene er ikke-hvite. Bare glem det!"

**NSDAP/AO er verdens største organisasjon.
Nasjonalsosialistisk propagandaleverandør!**

**Trykte og nettbaserte tidsskrifter på mange språk
Hundrevis av bøker på mange språk
Hundrevis av nettsteder på mange språk**

Abonnementsskjema

☐ Abonnement på *NS KAMPFRUF* for de neste tolv utgavene. 30,00 Euro eller US \$ 30,00. (Vennligst spesifiser hvilken språkutgave du ønsker!)

☐ Donasjon - *DIN støtte gjør vårt arbeid mulig!*

Name _____

Gate _____

By _____ Postnummer _____

Land _____

(Valgfritt) E-postadresse/telefon _____

**Post til: NSDAP/AO - PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA
(Eller utelat "NSDAP/AO".)**